

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ו ע"ב

פרשת שמיני

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ותפארת בנים אבותם.

תרגום לעברית

פתח רבי אלעזר ואמר, (משלי יז) עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם. בנים -
הרי בארנו. בני בנים - אלו שאר כתרי המלך, כמו שנאמר (ישעיה יד) וכל בניך למודי
ה'. וכתוב (איכה ד) בני ציון היקרים, כמו שנאמר ותפארת בנים אבותם. אין
מתעטרים הבנים אלא באבות. מכאן למדנו שבנים לא מתעטרים ולא משקים מהשקית
הנחל, אלא בזמן שהאבות מתעטרים ומכרכים. זהו שכתוב ותפארת בנים אבותם.

טקסט הזוהר

עד דהו אולי, מטא עדן צלותא, נחתו וצלו. עד דהו מצלי, קפטר חד חוץא ברגלוי
דחמרא, דרבי פנחס. קסטא (ס"א קפטא) וגעא תרי זמני. בתר דסיימו צלותא, אמר
רבי פנחס, ודאי צערא הוא לבעיירא דילי, דהא יומא דא אקדימנא, והוינא מרחיש
באורייתא, ואעבר לי באתר דלכלוכא שריא, והשתא מצערי לה. כמו וחקמו חד חוץא
קטיר ארגליה, אמר רבי פנחס, חוץא חוץא, זיל ואתחר (ס"א ואסטר) קוטרך,
בקטפורא דחורא. אדהכי אתנשר חוץא, ונפל קפסירי קפסירי.

עד שהיו הולכים, הגיע זמן תפלה. ירדו והתפללו. בעוד שהיו מתפללים, נכרה נחש אחד ברגלי חמורו של רבי פנחס. בעט (נבהל) וגעה פצעים. אחר שסימו את התפלה, אמר רבי פנחס: ודאי צער הוא לבהמה שלי, שהרי היום הזה הקדמתי, והייתי מרחש בתורה, והעביר אותי במקום ששורה לכלוך, ועכשו מצערים אותו. קמו וראו נחש אחד קשור על רגליו. אמר רבי פנחס: נחש נחש, לה וסובב (וצדד) את קשרך במדרון החור. בינתים נשר הנחש ונפל חתיכות חתיכות.

טקסט הזהיר

אמר רבי אלעזר, ומה כל כך מדקדק קודשא בריך הוא בצדיקים? אמר ליה, ודאי קודשא בריך הוא מדקדק בהו בצדיקים, ונטיר לון, ובקעא לאוספא לון קדושה על קדושתיהו והשתא האי חמרא, על דלא נטר קדושתא דילי אצטער. ודא חוץ שליחא הוץ, וכמה שלוחין אית ליה לקודשא בריך הוא ובכלהו עבד שליחותיה, ואפילו בחיות ברא. הדיא הוא דכתיב, (ויקרא כו) ושלחתי בכם את חית השדה ושפלה אתכם. ואפילו ביד גוי, הדיא הוא דכתיב, (דברים כח) ישא יי' עליה גוי מרחוק מקצה הארץ.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, ומה כל כך מדקדק הקדוש ברוך הוא בצדיקים? אמר לו, ודאי שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים ושומר אותם, ורוצה להוסיף להם קדשה על קדשתם, ועכשו החמור הזה, שלא שמר את הקדשה שלי, הוא הצטער. והנחש הזה היה שליח, וכמה שליחים יש לקדוש ברוך הוא, ובכלם הוא עושה את שליחותו, ואפילו בחיות השדה. זהו שכתוב (ויקרא כו) והשלחתי בכם את חית השדה ושפלה אתכם. ואפילו ביד גוי, זהו שכתוב (דברים כח) ישא ה' עליה גוי מרחוק מקצה הארץ.

אמר רבי אלעזר, ובידא ד'ישראל עביד שליחותא. אמר ליה, אין. כגון רשע בידא דצדיק. אבל רשע בידא ד'ישראל רשע אחר, לא עביד ביה שליחותא, אלא בזמנא דאיהו לא מכון ביה. הך הוא דכתיב, (שמות כא) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו. ואשר לא צדה דייקא, דלא לקטלא ליה. דא, והאלהים אנה לידו, בגין לאענשא לתרווייהו.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, וביד ישראל עושה שליחות? אמר לו, כן, כמו רשע ביד צדיק. אבל רשע ביד ישראל רשע אחר, לא עושה בו שליחות, אלא בזמן שאינו מכון בו. זהו שכתוב (שמות כא) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו. ואשר לא צדה דוקא, שלא להרג אותו. זה והאלהים אנה לידו, כדי להעניש את שניהם.

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר, היכי עביד קודשא בריה הוא שליחותא בידא דהני, ובידא דגוי. אמר ליה ואבון לא קאמר לה. אמר ליה עד לא שאילנא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, איך עושה הקדוש ברוך הוא שליחות בידי אלה וביד גוי? אמר לו, ואביה לא אמר לה? אמר לו, טרם שאילתי.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (איוב לד) והוא יִשְׁקִיט ומי יִרְשִׁיעַ וגו'. והוא יִשְׁקִיט, בזמנא דקודשא בריה הוא יְהִיב שְׁקִיטוֹ וְשִׁלּוֹה לְבַר נֶשׁ, מאן הוא רשאי לאבאשא ליה, ולמעבד ליה קטיגוריא. ויסתר פנים ומי ישורנו. ובזמנא דאיהו אסתיר עיניה מלאשגחא עליה, מאן הוא דיִשְׁגַח עליה, לנטרא ליה, ולמעבד ליה נטירו. ואורחוי דקודשא בריה הוא בידא, על גוי, ועל אדם יחד. בין לעלמא כלא, בין לעמא חד, בין לחד בלחודוי.

פָּתַח וְאָמַר, (איוב לד) וְהוּא יִשְׁקֹט וּמִי יִרְשָׁע וְגו'. וְהוּא יִשְׁקֹט - בְּזִמְנָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן שְׁקֵט וְשְׁלוֹה לָאָדָם, מִי הוּא שֶׁרָשָׁאי לְהִזִּיק לוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קִטְגוֹרָה? וַיִּסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרְנוּ - וּבְזִמְנָה שֶׁהוּא מְסַתִּיר אֶת עֵינָיו מִלְּהַשְׁגִּיחַ עָלָיו, מִי הוּא שֶׁיִּשְׁגִּיחַ עָלָיו לְשׂוֹמֵר אוֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ שְׂמִיחָה? וְדַרְכֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּזָה עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחִיד. בֵּין לְכָל הָעוֹלָם, בֵּין לְעַם אֶחָד, בֵּין לְאֶחָד לְבָדוּ.

טקסט הזהיר

תָּא חֲזִי, בְּזִמְנָה דְּבִנֵּי נָשָׂא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא, אֲתַעֲר לְגַבִּיּהוּ לְעִילָא יְמִינָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כִּדִּין מִתְּעַרִין כְּמָה רְחִימִין, כְּמָה נְטוּרִי עֲלֵמָא, כְּמָה נְטוּרִי דְּבַר נָשׁ, מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא. וּכְדִין אֲתַכְפִּיָּא שְׂמָאלָא, וְלֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה. וּבְזִמְנָה דְּבִנֵּי אֲנָשָׁא לֹא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא, שְׂמָאלָא אֲתַעֲר, וְכָל אֵינּוֹן דָּאֲתוּ מִסְטָרָא דְּשְׂמָאלָא, כְּלָהוּ אֲתַעֲרוּ, וְכְלָהוּ אֲתַעְכִּידוּ שְׁלוּחִין לְאַבְאָשָׁא לְגַבִּיּהוּ דְּבִנֵּי נָשָׂא. דְּהָא אֵינּוֹן דְּעִבְרוּ עַל פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא, כְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּאַנְפִּיּהוּ, וְאַשְׁתַּמוּדְעוּ לְגַבִּי אֵינּוֹן דְּמִתְעַרִי מִסְטָרָא דְּשְׂמָאלָא.

תרגום לעברית

בֹּא רֵא, בְּזִמְנָה שֶׁבִּנֵּי אָדָם כְּשָׂרִים מַעֲשִׂיהֶם לְמַטָּה, מִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה יְמִינוּ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲזִי מִתְעוֹרְרִים כְּמָה אוֹהֲבִים, כְּמָה שׁוֹמְרֵי הָעוֹלָם, כְּמָה שׁוֹמְרֵי הָאָדָם, מִימִין וּמִשְׁמָאל. וְאֲזִי נִכְנָע הַשְּׂמָאל וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט. וּבְזִמְנָה שֶׁבִּנֵּי אָדָם אֵין כְּשָׂרִים מַעֲשִׂיהֶם לְמַטָּה, מִתְעוֹרֵר הַשְּׂמָאל, וְכָל אֵלּוּ שֶׁבָּאוּ מִצַּד הַשְּׂמָאל, כָּלָם מִתְעוֹרְרִים וְכָלָם נַעֲשִׂים שְׁלוּחִים לְהַרְע לְבִנֵּי הָאָדָם. שְׁהִרִי אוֹתָם שֶׁעִבְרוּ עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, כָּלָם רְשׁוּמִים בְּפִנְיָהֶם, וְנוֹדְעִים לְאוֹתָם שֶׁמִּתְעוֹרְרִים מִצַּד הַשְּׂמָאל.

ובגין כה, חיותא ועובדי עבודה זרה, וכל אינון דאתו מסטרא דשמאלא, כלהו אקרון (נ"א אינון) שלוחין, לגבי אינון רשימין דמתערי להו. וישראל, אף על גב דלא מכשרן עובדין, כלהו מן סטרא דימינא קא אתיין. ובגין דאתכפייא ימינא בעובדיהו, שלטא עליהו שמאלא, וכל אינון דאתו מסטרא דשמאלא, ועל דא, שליחותא בידי דחיותא וגוי, וכל דדמי לון, דאינון מסטרא דשמאלא, ולא בידי דישראל, דאף על גב דחייבא איהו, מסטרא דימינא קא אתי.

תרגום לעברית

ומשום כה החיות ועובדי עבודה זרה, וכל אותם שבאים מצד השמאל, כלם נקראים (הם) שלוחים לאותם הרשומים שמתעוררים אותם. וישראל, אף על גב שאין מעשיהם כשרים, כלם באים מצד הימין. ומשום שהימין נכנע ממעשיהם שולט עליהם השמאל, וכל אותם שבאים מצד השמאל. ולכן השליחות בידי החיות והגוי וכל שדומה להם, שהם מצד השמאל, ולא ביד של ישראל. שאף על גב שהוא רשע, הוא בא מצד הימין.

טקסט הזוהר

וישראל חייבא, דנפל בידי דישראל חייבא אחרא, בזמנא דלא אתכפון ביה, בגין דיתענשו תרנוייהו, ויקבלון עונשא לדכאה לון. אמר רבי אלעזר, מנלן. אמר ליה אינון בימינא. ולא אתדבקו בשמאלא, ולא אתערבו בהדה לעלמין, ועל דא, לזמנא אחרא אתערבו.

תרגום לעברית

וישראל רשע שנפל ביד ישראל רשע אחר, בזמן שלא התכפון בו - כדי ששניהם יענשו ויקבלו ענש לטהר אותם. אמר רבי אלעזר, מנלן לנו? אמר לו, הם בימין, ולא נדבקו בשמאל, ולא התערבו עמו לעולמים, ולכן לזמן אחר הם יעברו.

אמר רבי אלעזר, מנא לן. אמר ליה, תא חזי מן (שופטים כ) פלגש בגבעה, דאף על גב דחייבי ניהו, לא בעא קודשא בריה הוא דיתערוז גבייהו חייבי ישראל אחרנין. ועל דא מיתו (מישראל) כל אינון זמנין דמיתו. עד דכלהו חייבין דאתערו לגבייהו, מיתו ואתאבדו, ואשתארו אינון

אמר רבי אלעזר, מנין לנו? אמר לו, בא ראה מפילגש בגבעה, שאף על גב שהיו רשעים, לא רצה הקדוש ברוך הוא שיתעוררו אליהם רשעי ישראל אחרים, ולכן מתו (מישראל) כל אותם פעמים שמתו. עד שכל הרשעים שהתעוררו עליהם מתו ונאבדו, ונשארו אותם צדיקים יותר שיעשו את הדבר בדרך אמתית. ואף על גב שהם צדיקים, לא נתן הדבר, אלא לאותם שנתן. כששקולים העולמות כאחד, העולם התחתון כמו העולם העליון, ואותו הזמן לא נמצאו העולמות שקולים כאחד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.